

O, Țară scumpă!

Flavius Laurian Duverna

O, Țară scumpă!

O, țară, scumpă țară, nădăjduită secole de-a rândul
De copiii peregrini, ce te-au ținut cu drag în gândul,
De a-l vedea-mplinit odată, în preasfânta împărăție
Când lupta s-o termina, și-o-ncepe marea veșnicie,
Cu frumuseți de nedescris și Paradisul admirându-l,

Atunci, la început de vremi, ce nu se vor mai socoti
În lunga lor desfășurare, când dreptii toți s-or liniști,
Atunci, gusta-vom în bucurie, acele mari făgăduinți
Ce azi, le vedem de departe, sfinte și dulci năzuinți
Și le-om trăi-n mărirea vieții, ce în veci nu s-or sfârși!

O, țară, sfântă țară, cu plaiuri veșnice de frumuseți!
Spre tine gându-mi îndrept, ca și toți marii apologeți,
Ce te-au cântat cu aprig dor, până la marea întâlnire
Când fericiți ne-om simți, prin starea de neprihănire,
Și din harpe-ți vom cânta, spre triumful sfintei vieți!

Recunoscători pe veci, că-n planul de răscumpărare
Cuprinși am fost în jertfă, de dragostea mântuitoare,
Vom da slavă lui Dumnezeu mărindu-I numele în veci
Că am pășit în tine, țară, trecând de zidul morții reci,
Prin harul mare-al îndurării, în Jertfa cea ispășitoare!

O, țară, scumpă țară, din dragoste salvați din moarte
Prin Jertfa cea neprihănită, avem iar dreptul și parte,
De-a ne bucura de raiul, cu ale lui splendori mărețe
Ce le-om admira pe veci, în preasfânta lor frumusețe
De care de-acum nainte, nimeni nu ne mai desparte!

Vom fi cuprinși în rândul sacru, al lumilor ce niciodată
Nu au cunoscut durerea din cruda moarte blestemată,
Și ne-om bucura etern, că țara, cea bună și făgăduită,
Ne-a dat-o Domnul moștenire, făcând dorința împlinită
Pentr-a trăi o veșnicie, scumpă țară, așa de minunată!

Flavius Laurian Duverna